

تعمیم قضیه‌ی مقدار حرکت

در مکانیک مایعات

نوشته‌ی

دکتر مهندس فیروز تربیت

استاد دانشکده فنی

مقدمه

با پیدایش علم فضانوردی در قرن حاضر بشر به شگرف‌ترین و درخشانترین موفقیت خود که زمانی برای وی بعنوان رویا تلقی میگردید نائل آمده است. بتدریج که آرزوهای دیرینه‌ی انسان در این مورد جامه‌ی عمل بخود می‌پوشد هرروز دریچه‌ی تحقیقاتی نوینی مقابل چشمان دانشمندان ومهندسان نسل کنونی گشوده میشود.

توسعه‌ی علم تسلط بر فضا همواره با حل یک‌کده مسئله‌های پیچیده که باجمیع رشته‌های علم و فن ارتباط دارد مواجه بوده است. پیدایش فکر مسافرت به فضا همزمان با اختراع موتورهای واکنشی آغاز شده و در سیر تکاملی آن دو موفقیت زیرین :

۱- فرستادن راکت‌های سنگین به مسافت‌های دور

۲- دسترسی به منبع‌های انرژی جدیدتر مانند انرژی هسته‌ای

که نصیب بشر گردیده دخالت تام داشته است.

حرکت یک راکت با ماده‌ی سوخت مایع در فضای جو از نقطه‌ی نظر مکانیک بمنزله‌ی حرکت یک دستگاه با جرم متغیر محسوب میشود. در مکانیک کلاسیک برای تعیین حرکت یک نقطه‌ی مادی بجرم ثابت از قضیه‌ی مقدار حرکت استفاده میشود. نظرباینکه رشته‌ی مکانیک مایعات دنباله‌ی مکانیک کلاسیک میباشد بنابراین جایز است که در این رشته قضیه‌ی مقدار حرکت بنحوی تعمیم داده شود که علاوه بر حل مسئله‌های دشوارتر هیدرولیک صنعتی پاسخگوی احتیاج‌هائی باشد که در نتیجه‌ی توسعه‌ی علم فضا پیمائی و حرکت راکت‌ها بوجود آمده است.

پایه‌های فصل دینامیک در مکانیک مایعات بر روی معادله‌های اولر بنا نهاده شده است نقش عمده‌ی معادله‌های اولر که بصورت دیفرانسیل میباشند وقتی آشکار میشود که از انتگرال آنها فورمول برنولی، که فی حد ذاته کلید حل مسئله‌های عمومی هیدرولیک صنعتی میباشد، بدست میآید.

یکی از مباحث‌های فصل دینامیک بررسی و مطالعه‌ی «جریان با انرژی ثابت»^(۱) است.

خاصیت مهم این جریان اینست که اختلاف فشار بین هر دو نقطه‌ی غیرمشخص آن با جرم مخصوص مایع و اختلاف مربع سرعت‌های دو نقطه‌ی مزبور متناسب است. بر اساس این طرز تفکر امکان تعیین فشار در محل تلاقی خط جریان با جدار صلب (که «نقطه‌ی توقف»^(۲) محسوب میگردد) آشکار میشود.

این فشار معرف عمل مایع بر روی جدار بوده و به «فشار دینامیکی»^(۳) موسوم میباشد و مقدار آن برابر است با حاصلضرب جرم مخصوص مایع در مربع سرعت عادی جریان.

در مرحله‌ی بعدی بدست آوردن نیروی عمل مایع بر روی سطح ظاهری کلیه‌ی جدار جسم صلب کار ساده‌ای بیش نبوده و بطریقه‌ی تحلیلی (تعیین انتگرال) و یا طریقه‌ی ترسیمی (استعمال پلانیمتر) امکان پذیر میگردد.

مطلب شایان توجه اینست که علاوه بر طولانی بودن روش تحلیلی و یا ترسیمی اصولاً دامنه‌ی استعمال فورمول برنولی محدود بوده و در هر صورت فرض اصلی وجود «مایع کامل»^(۴) میباشد.

با روش استفاده از قضیه‌ی مقدار حرکت علاوه بر اینکه تعیین عمل جریان بر روی جدار صلب سهل الوصول می‌باشد اصولاً لزومی به فائل شدن محدودیت هائی از قبیل «فرضیه‌ی مایع کامل» ضرورت پیدا نمی‌نماید.

متجاوز از دویست سال قبل اولر موفق گردید بکمک قضیه‌ی مقدار حرکت فورمول کلی جریان در تلمبه‌ها و توربین‌ها را بنیان گذاری نماید. علاوه بر مبحث ماشینهای آبی از قضیه‌ی مقدار حرکت اولر در حل مسئله‌های عمده‌ی هیدرولیک صنعتی دائماً استفاده میشود.

نکته‌ی اساسی که بایستی آن را همیشه در مد نظر داشت اینست که چه در ماشینهای آبی چه در جریان با انرژی ثابت و چه در مورد سایر مسئله‌های عادی که در هیدرولیک صنعتی بررسی میگردد فرضیه‌ی اصلی که در طرح مسئله ذکر میشود وجود «جریان دائم»^(۵) میباشد. اگر مورد هائی پیش آید که این فرضیه‌ی اصلی دیگر صدق ننماید بایستی قاعدتاً قضیه‌ی مقدار حرکت تعمیم داده شده و با فورمول جامعتری بیان گردد.

هدف نوشته‌ی کنونی تحت عنوان «تعمیم قضیه‌ی مقدار حرکت» مشخص نمودن همین فورمول

1) Ecoulement à energie constant

2- Point d'arrêt

3) Pression dynamique

4) Fluide parfait

5) Ecoulement permanent

جامع می باشد بنحوی که جوابگوی احتیاج های کنونی بوده و مشظورهائی را که در مورد های مختلف مذکور در فوق به آنها اشاره گردید تأمین نماید .

کلیات در مورد قضیه ی مقدار حرکت :

برای روشن شدن ذهن خواننده فورمول قضیه ی مقدار حرکت در مورد یک دستگاه نقطه های مادی بنحوی که در مکانیک کلاسیک بیان شده است ذکر میشود . سپس به مسئله ی کلی حرکت راکت ها بطور ضمنی اشاره شده و با ذکر مثالی لزوم تعمیم قضیه ی مقدار حرکت روشن گردیده و اهمیت موضوع درک میشود .

هر گاه یک دستگاه متحرك حاوی نقطه های مادی به جرمهای متفاوت m و سرعت های مختلف V بوده و منتجه ی کلیه ی نیروهای مؤثر بر این دستگاه اعم از نیروهای داخلی و خارجی برابر ΣF باشد قضیه ی مقدار حرکت در مورد این دستگاه طبق فرمول زیرین خلاصه میشود :

$$\Sigma F = \frac{d}{dt} \Sigma(mV)$$

کمیت (mV) در اصطلاح مکانیک موسوم است به مقدار حرکت . منتجه ی نیروهای داخلی بعلت وجود قانون عمل و عکس العمل برابر با صفر میباشد . هر گاه نیروهای خارجی با F_e نمایش داده شده و نقطه های مختلفه بوسیله ی i (از 1 تا n تغییر می کند) مشخص شوند . معادله ی مقدار حرکت تحت فورمول و عبارت زیرین خلاصه میشود :

$$\sum_{i=1}^{i=n} (F_e)_i = \frac{d}{dt} \sum_{i=1}^{i=n} (m_i V_i)$$

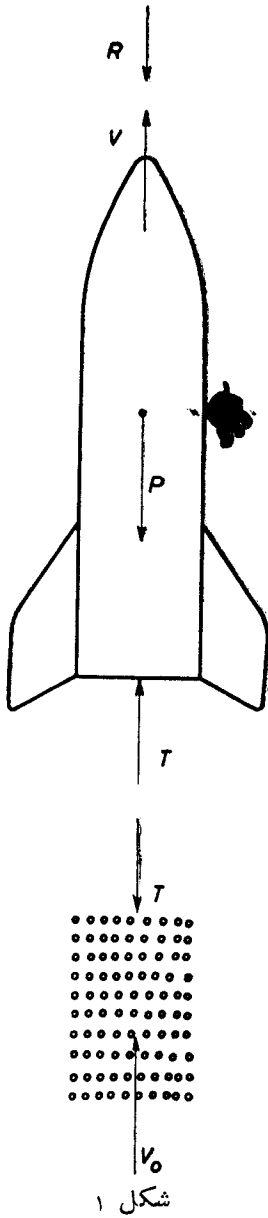
مشق مجموع هندسی مقدار حرکت های نقطه های مادی یک دستگاه نسبت به زمان با مجموع هندسی نیروهای خارجی که بر این دستگاه تأثیر می نمایند معادل میباشد . در مورد حرکت جسم صلب معادله ی فوق بوسیله ی مرکز جرم بیان میشود .

بنابراین اگر منتجه ی کلیه ی نیروهای خارجی مؤثر نسبت به مرکز جرم نقطه های مادی ΣF بوده و مجموع جرمها $M = \Sigma m_i$ و بعلاوه شتاب مرکز جرم $\left(\frac{dV}{dt}\right)_G$ باشد فورمول قضیه ی مقدار حرکت در مورد حرکت جسم صلب عبارت میشود از :

$$\Sigma F = M \left(\frac{dV}{dt}\right)_G$$

شکل (1) راکت فضا پیمائی را نمایش میدهد که جرم کلی آن (با در نظر گرفتن ماده ی سوخت) m و سرعت اولیه ی آن V فرض میشود بنابراین مقدار حرکت اولیه ی دستگاه عبارتست از :

$$(I) \quad (mV) = \text{مقدار حرکت اولیه ی دستگاه}$$

شکل ۱

در لحظه‌ی Δt ی بعد ، جرم راکت بطور کلی $m + \Delta m$ و سرعت آن $V + \Delta V$ خواهد بود .

Δm عبارت از جرم گازیست که از راکت خارج شده بنابراین علامت آن ذاتاً منفی می باشد .

در اثنای زمان Δt گاز خارج شده با سرعت مطلق V_0 در امتداد سرعت راکت حرکت خواهد نمود .

بنابراین سرعت گاز نسبت به راکت $(V - V_0)$ و جرم آن $(-\Delta m)$ است .

نظر باینکه علامت Δm ذاتاً منفی است لذا $-\Delta m$ مثبت میباشد .

مقدار حرکت ثانوی دستگاه عبارت خواهد بود از مجموع مقدار حرکت راکت و مقدار حرکت گاز خارج شده یعنی :

$$(II) \quad \text{مقدار حرکت ثانوی دستگاه} = (m + \Delta m)(V + \Delta V) + (-\Delta m)(V - V_0)$$

طبق «اصل بقا» مقدار حرکت (I) و (II) در صورتیکه حرکت فضا پیما بدون تأثیر نیروهای خارجی صورت گیرد با یکدیگر برابر خواهند بود .

اختلاف مقدار حرکت ثانوی و اولیه‌ی دستگاه یعنی $\Delta(mV)$:

$$\Delta(mV) = [(m + \Delta m)(V + \Delta V) + (-\Delta m)(V - V_0)] - [mV] = m\Delta V + V_0\Delta m + \Delta m\Delta V$$

معلول وجود نیروهای خارجی مانند وزن راکت P و مقاومت هوا R می باشد

و اگر چنانچه مجموع هندسی این نیروهای خارجی ΣF باشد مقدار ΣF برابر خواهد بود با حد خارج قسمت $\Delta(mV)$ به اختلاف زمان (Δt) موقعیکه Δt بسمت صفر میل نماید . نظر باینکه حد مزبور مشتق مقدار حرکت بر حسب زمان است در نتیجه معادله‌ی زیرین بدست می آید :

$$\Sigma F = m \frac{dV}{dt} + V_0 \frac{dm}{dt}$$

مطلب جالب توجه اینست که $V_0 \frac{dm}{dt}$ که در شکل بوسیله‌ی حامل T نمایش داده شده نیروی عکس العمل جهش گاز و یا نیروی رانش و سیله‌ی نقلیه میباشد که برای دستگاه (مجموع راکت و گاز خارج

شده) درحکم نیروی داخلی است. اگر چنانچه راکت بنهایی در نظر گرفته شود. نیروی رانش T درحکم نیروهای خارجی است و اگر $\Sigma F = T - (R + P)$ باشد قضیهی مقدار حرکت را میتوان تحت فورمول زیرین خلاصه نمود:

$$[T - (R + P)] = m \frac{dV}{dt}$$

بطوریکه ملاحظه میشود این فورمول با فورمول کلی که سابقاً در مورد جسم صلب نسبت به مرکز جرم نوشته شد تفاوتی ندارد.

در مبحث آتیه بیان عمومی تعمیم قضیهی مقدار حرکت تشریح خواهد گردید و سپس معادلهی حرکت راکت بعنوان مثال از آن نتیجه گیری خواهد شد.

بی مناسبت نیست در اینجا جهت مزید اطلاع توضیح داده شود که طرز استدلال فوق بر اساس اصل بقاء مقدار حرکت عمومیت داشته و منحصر به مکانیک کلاسیک نیوتونی نمی باشد بلکه در مکانیک «نسبیت انیشتین^(۱)» نیز یاد نظر گرفتن سرعت نور (C) و منظور نمودن m_0 جرم در حال سکون بعوض جرم m میتوان کمیت

مقدار حرکت مذکور در فوق را با $\frac{m_0 V}{\sqrt{1 - (\frac{V}{C})^2}}$ جانشین نمود. بدین طریق معادلهی راکت بوسیلهی

اصل بقاء مقدار حرکت در مکانیک نسبیت انیشتین حاصل میگردد و در صورتیکه C سرعت نور بسمت بینهایت میل کند فورمول با نتیجهی حاصل از مکانیک کلاسیک منطبق میباشد.

بیان عمومی قضیهی مقدار حرکت:

همانطور که فوقاً ذکر گردید قضیهی مقدار حرکت در حل مسئله های مکانیک مایعات نقش فوق العاده مؤثری دارد.

یکی از مشخصه های فیزیکی حرکت مایعات «بده جریان»^(۲) (Q) می باشد. هر گاه وزن مخصوص مایع γ و شتاب ثقل g باشد مشخصهی فیزیکی فوق را میتوان بوسیلهی کمیت $(\frac{\gamma}{g} Q)$ «بده جرمی جریان»^(۳) معرفی نمود. یکی از جالب توجه ترین طرز نمایش قضیهی مقدار حرکت بمنظور استفاده از آن در مکانیک مایعات با جانشین ساختن $\frac{\gamma}{g} Q$ بده جرمی جریان بعوض جرم m آشکار میگردد.

علت این امر اینست که $(\frac{\gamma}{g} Q V)$ هم بعد نیرو بوده و کمیت حاملی میباشد. بکمک ترکیب حامل مقدار حرکت با سایر نیروهای مؤثر حل یک مسئلهی دینامیکی مایع منجر به حل مسئلهی استاتیکی میشود. قدم اول در رسیدن به هدف مزبور اینست که یک «حجم مشخص»^(۴) مناسب انتخاب شود.

1) Mecanique relativiste

2) Debit

3) Debit en masse

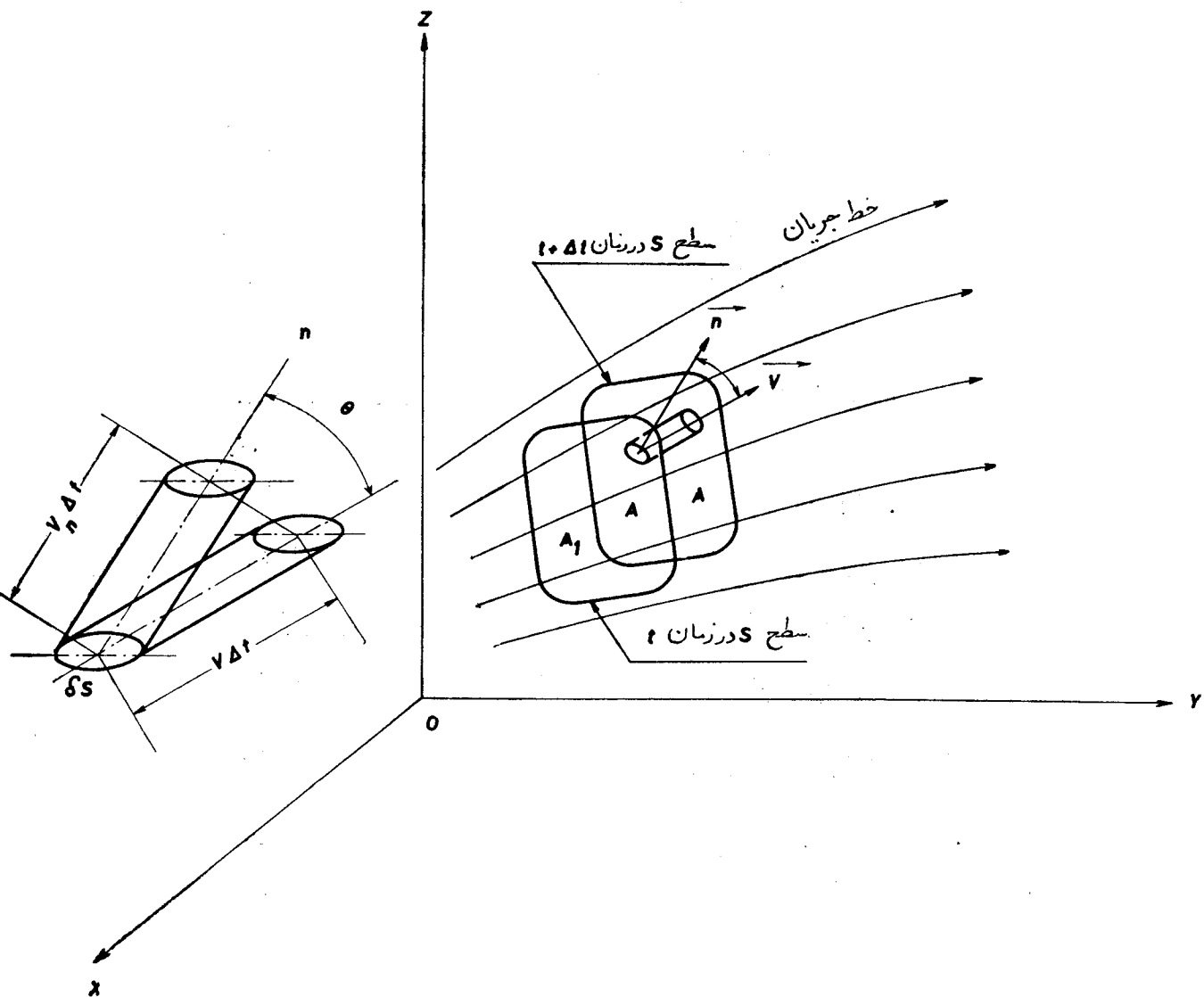
4) Volume caracteristique

جسم های صلبی که درون مایع متحرك غوطه ور بوده ویا آن را احاطه مینمایند در نحوه ی هدایت مایع نقش مؤثری دارند . با توجه به شکل ظاهری اینگونه جدارهای صلب که با جریان در حال تماس میباشند میتوان حجم مشخص مناسبی تعریف نمود نحوه ی انتخاب این حجم در تعیین نیروهای مجهول اهمیت بسزائی دارد .

قدم ثانی عبارتست از بیان قضیه ی مقدار حرکت با عبارت کلی زیرین:

مشتق مجموع هندسی مقدار حرکت ذره های مایع داخل حجم مشخص بر حسب زمان برابر است با مجموع هندسی نیروهای خارجی که بر این حجم مشخص تأثیر مینمایند.

در (شکل ۲) حجم مایعی که در لحظه ی t از دو قسمت A_1 و A تشکیل شده و به سطح S محدود میشود بعنوان حجم مشخص انتخاب میشود .

شکل ۲

روش اصولی برای تعیین مشتق مزبور بقرار زیر است:

۱- ابتدا وضع حجم مشخص مذکور در فوق در لحظه‌ی $t + \Delta t$ در نظر گرفته میشود. بطوریکه در (شکل ۲) ملاحظه میشود این حجم از دو قسمت A و A_r که به سطح S' محدود میشود تشکیل میگردد (حجم A برای هر دو وضع حجم مشخص در لحظه‌های $t + \Delta t$ و t مشترك است).

۲- مقدار حرکت ذره‌های مایع در حجم مشخص مزبور در لحظه‌های $t + \Delta t$ و t محاسبه میگردد. خارج قسمت اختلاف دو مقدار حرکت مزبور به زمان Δt و قتیکه Δt بسمت صفر میل نماید عبارتست از مشتق مقدار حرکت.

برای اجرای منظور فوق یک ذره‌ی مایع داخل حجم مشخص به جرم δm و به حجم δv در نظر گرفته میشود. نظریاتیکه جرم مخصوص مایع ρ و سرعت آن V است لذا مقدار حرکت ذره‌ی مزبور:

$$\delta m V = \rho \delta v V$$

اختلاف مقدار حرکت ذره‌های مایع داخل حجم مشخص بین دو لحظه‌ی $t + \Delta t$ و t عبارتست از:

$$\left(\sum_A \rho \delta v V + \sum_{A_r} \rho \delta v V \right)_{t+\Delta t} - \left(\sum_A \rho \delta v V + \sum_{A_1} \rho \delta v V \right)_t = \text{اختلاف مقدار حرکت ذره‌های مایع بین دو لحظه}$$

اختلاف مقدار حرکت فوق را میتوان بصورت زیرین نوشت:

$$\left[\left(\sum_A \rho \delta v V \right)_{t+\Delta t} - \left(\sum_A \rho \delta v V \right)_t \right] + \left[\left(\sum_{A_r} \rho \delta v V \right)_{t+\Delta t} - \left(\sum_{A_1} \rho \delta v V \right)_t \right]$$

حد خارج قسمت مقدار فوق را به زمان Δt موقعیکه Δt بسمت صفر میل میکند میتوان در فورمول

زیرین خلاصه نمود.

$$\lim_{\Delta t \rightarrow 0} \left\{ \underbrace{\frac{\left(\sum_A \rho \delta v V \right)_{t+\Delta t} - \left(\sum_A \rho \delta v V \right)_t}{\Delta t}}_I + \underbrace{\frac{\left(\sum_{A_r} \rho \delta v V \right)_{t+\Delta t} - \left(\sum_{A_1} \rho \delta v V \right)_t}{\Delta t}}_{II} \right\}$$

برای تعیین حد عبارت فوق کفایت حدهای دو قسمت تشکیل دهنده‌ی آن بطور جداگانه تعیین شوند.

$$\text{حد قسمت I: } \frac{\left(\sum_A \rho \delta v V \right)_{t+\Delta t} - \left(\sum_A \rho \delta v V \right)_t}{\Delta t}$$

صورت کسر فوق عبارتست از تغییر مقدار حرکت ذره‌های داخل حجم مشترك A بین دو لحظه‌ی $t + \Delta t$ و t : هرگاه Δt بسمت صفر میل نماید حجم مشترك A بسمت حجم مشخص میل نموده و مقدار حد مزبور عبارت خواهد شد از:

مشتق جزئی مجموع هندسی مقدار حرکت ذره‌های داخل حجم مشخص و نظریاتیکه جمیع نقطه‌های

داخل حجم مشخص در این محاسبه منظور میشوند لذا نتیجه منجر میشود به تعیین یک انتگرال مرتبه‌ی سوم درون حجم مشخص یعنی :

$$\lim_{\Delta t \rightarrow 0} \left\{ \frac{\left(\sum_A \rho \delta v V \right)_{t+\Delta t} - \left(\sum_A \rho \delta v V \right)_t}{\Delta t} \right\} = \frac{\partial}{\partial t} \sum \rho \delta v V = \frac{\partial}{\partial t} \int \int \int \rho \delta v V$$

حجم مشخص

$$\frac{\left(\sum_{A_r} \rho \delta v V \right)_{t+\Delta t} - \left(\sum_{A_r} \rho \delta v V \right)_t}{\Delta t} \quad \text{حد قسمت II :}$$

برای محاسبه‌ی این حد حجم A_r واقع بین سطح S' و قسمت S_r از سطح S بوسیله‌ی استوانه‌های جزئی بشرح زیرین به حجم‌های کوچکتر منقسم میشود. قاعده‌ی δS استوانه‌های مزبور بر روی قسمت S_r سطح S قرار داشته و مولدهای آن بموازات سرعت V و به طول $V \Delta t$ خواهد بود. بنابراین اگر بر سطح δS عمود \vec{n} اخراج شده و تصویر V بر روی این عمود V_n در نظر گرفته شود ($\vec{V} \cdot \vec{n} = V_n$) حجم استوانه‌های مزبور $\delta S V_n \Delta t$ و جرم مایع داخل این حجم $\rho V_n \delta S \Delta t$ خواهد بود. در (شکل ۲) یکی از استوانه‌های مزبور خارج محوطه‌ی جریان با مقیاس بزرگتر نشان داده شده است). مقدار حرکت وابسته به جرم مایع داخل حجم A_r در لحظه‌ی t عبارتست از :

$$\left(\sum_{A_r} \rho \delta v V \right)_t = \left(\sum_{S_r} \rho V_n \delta S \Delta t V \right)_t$$

با روش استدلال مشابه با آنچه فوقاً تشریح گردید حجم A_1 به استوانه‌های جزئی تجزیه گردیده و مقدار حرکت جرم مایع داخل حجم A_1 در لحظه‌ی $t + \Delta t$ عبارتست از :

$$\left(\sum_{A_1} \rho \delta v V \right)_{t+\Delta t} = \left(\sum_{S_1} \rho V_n \delta S \Delta t V \right)_{t+\Delta t}$$

طبق استدلال فوق نتیجه میشود که قسمت II را اصولاً میتوان بشکل زیرین بصورت ساده تری تبدیل نمود.

$$\frac{\left(\sum_{A_r} \rho \delta v V \right)_{t+\Delta t} - \left(\sum_{A_1} \rho \delta v V \right)_t}{\Delta t} = \left(\sum_{S_r} \rho V_n \delta S V \right) + \left(- \sum_{S_1} \rho V_n \delta S V \right) = \sum_{S_1} \rho V_n \delta S V$$

کمیت $[pdQ] = \rho \vec{V} \cdot \vec{ndS} = \rho V_n \delta S$ بطوریکه سابقاً گفته شد موسوم است به بده جرمی جریان از سطح δS . هر گاه در عبارت بده جرمی جریان بجای ρ مقدار (ρV) جانشین شود کمیت حاصله عبارت میشود

از $[(\rho V)V_n \delta S]$ موسوم است به «گذر مقدار حرکت (۱)» از سطح δS و از اینجا علت تبدیل فوق بسادگی واضح و روشن میگردد.

تنها مطلبی که در اینجا ذکر آن لازمست وجود علامت منفی در پرانتز دوم و بیان قرارداد کلی در این مورد میباشد. طرز تفکر در مورد قرارداد مربوط به علامت بقرار ذیل می باشد:

در موقع محاسبه مقدار حرکت بایستی توجه داشت که زاویه θ بین دو حامل \vec{n} و \vec{V} در مورد جرمهای مایع داخل حجم A_2 حاده و در مورد جرمهای مایع داخل حجم A_1 منفرجه است « رجوع شود به (شکل ۲) ».

علامت V_n در نتیجه برای حالت اول مثبت و در حالت دوم منفی میباشد.

برای محاسبه مقدار حرکت چنین قرارداد میشود:

هرگاه گذر مقدار حرکت از درون سطح S بخرج آن باشد علامت مثبت و در صورتیکه گذر مقدار حرکت از خارج سطح S بسمت داخل آن باشد گذر مقدار حرکت فوق منفی منظور میگردد. بدین طریق وجود یک علامت منفی در داخل پرانتز و یک علامت مثبت در خارج آن به آسانی توجیه میگردد.

بنابراین حد قسمت II عبارتست از گذر مقدار حرکت از سطح $S_1 + S_2 = S$ که در لحظه t حجم مشخص مفروضی را محدود می سازد. محاسبه کمی $\sum_S \rho V_n \delta S V$ منجر میشود به تعیین انتگرال درجهی

دوم زیرین:

$$\sum_S \rho V_n \delta S V = \int \int_S \rho V_n \delta S V$$

نتیجهی تمام استدلال های بالا بشرح زیرین خلاصه میشود:

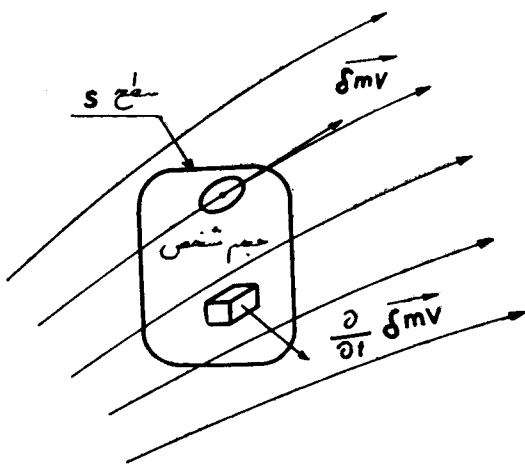
۱- مشتق مجموع هندسی مقدار حرکت ذره های داخل حجم مشخص در لحظه t بر حسب زمان حاصل جمع دو مولفه است.

مولفه اول: مشتق جزئی مجموع هندسی مقدار حرکت ذره های مایع داخل حجم مشخص بر حسب زمان که با یک انتگرال درجهی سوم محاسبه میشود. مشتق مزبور در مورد یک ذره مایع به حجم δv و جرم δm در (شکل ۳) بوسیلهی حامل $\frac{\partial \delta m \vec{V}}{\partial t}$ نمایش داده شده است.

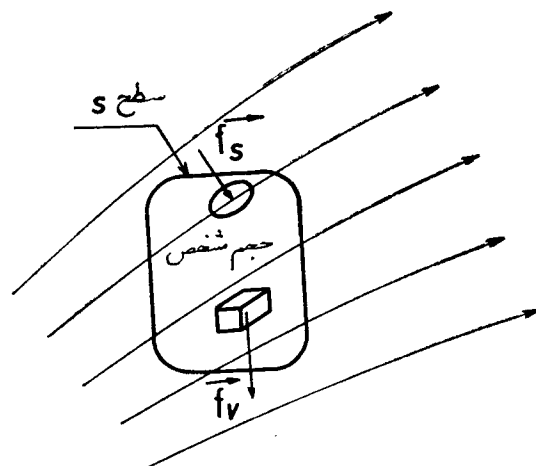
مولفه دوم: گذر مقدار حرکت از سطح S که دوره ی ظاهری حجم مشخص محسوب میشود و یکمک یک انتگرال درجهی دوم محاسبه میشود.

در مورد یک ذره مایع مذکور در بالا گذر مقدار حرکت بوسیلهی حامل $\delta m \vec{V}$ نمایش داده شده است.

۲- حاصل جمع دو مولفه‌ی فوق برابر است با مجموع نیروهائی که بر ذره‌های داخل حجم مشخص تأثیر می‌نمایند. نیروهای مزبور از دو گروه تشکیل شده‌اند:

شکل ۳

شکل ۴

گروه اول: نیروهائی هستند که بر سطح S دوره‌ی ظاهری حجم مشخص تأثیر می‌نمایند. بطوریکه در (شکل ۴) ملاحظه میشود هر گاه \vec{f}_s نیروئی باشد که در نقطه‌ی مفروض سطح S بطور عمود بر واحد سطح مزبور تأثیر می‌نماید، برای سطح جزئی δS حول نقطه‌ی مفروض مقدار نیروی مزبور $\vec{f}_s \delta S$ بوده و مجموع نیروهای مزبور \vec{F}_s بوسیله‌ی یک انتگرال درجه‌ی دوم با فورمول زیرین محاسبه میشود:

$$\vec{F}_s = \int \int_S \vec{f}_s \delta S$$

گروه دوم: نیروهائی که بر ذره‌های مایع داخل حجم مشخص تأثیر می‌نمایند. مقدار این نیروها برای حجم جزئی δv برابر با $\vec{f}_v \delta v$ بوده و مجموع نیروهای مزبور \vec{F}_v بوسیله‌ی یک انتگرال درجه‌ی سوم با فورمول زیرین محاسبه میشود:

$$\vec{F}_v = \int \int \int \rho \vec{f}_v \delta v$$

فورمول نهائی قضیه‌ی تعمیم داده شده‌ی مقدار حرکت در مکانیک مایعات بطور حاملی عبارتست از:

$$\int \int_S \rho \vec{V}_n \delta S \vec{V} + \frac{\partial}{\partial t} \int \int \int_{\text{حجم مشخص}} \rho \delta v \vec{V} = \int \int_S \vec{f}_s \delta S + \int \int \int_{\text{حجم مشخص}} \rho \delta v \vec{f}_v$$

رابطه‌ی حاملی فوق را میتوان بر روی سه محور مختصات تصویر نموده و از آن سه معادله بدست آورد. بطوریکه گفته شد در اغلب مسئله‌هائی که در هیدرولیک صنعتی طرح میشوند میتوان جریان را

از نوع دائم در نظر گرفت بنحوی که این جریان دائم با سرعت متوسط V_m بطور عمود از مقطعی بمساحت S عبور نماید. در این قبیل موردها بده جرمی جریان عبارتست از:

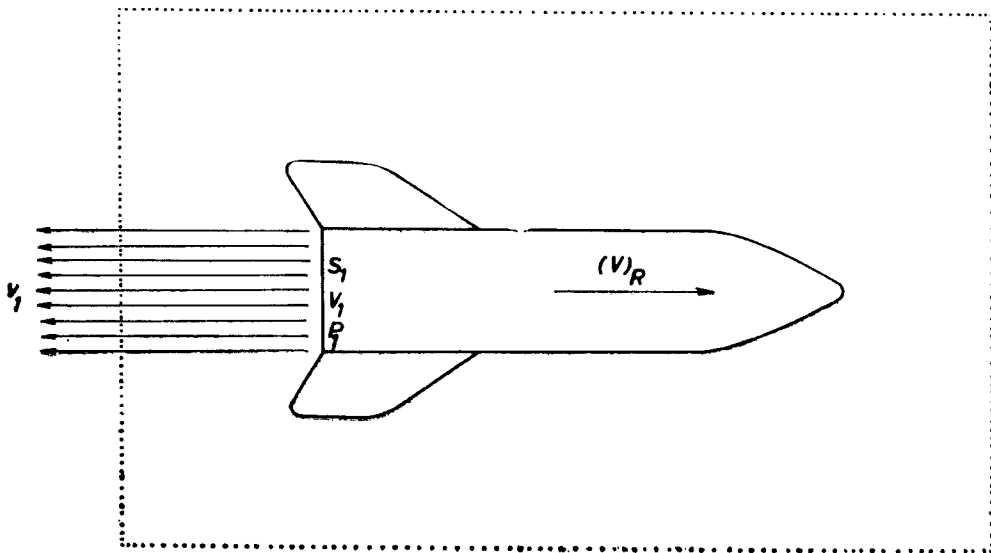
$$\iint \rho V_m \delta S = \frac{\gamma}{g} S V_m = \frac{\gamma}{g} Q$$

جمله‌ی انتگرال مرتبه‌ی سوم سمت چپ بمعادله‌ی مذکور در فوق صفر بوده و جمله‌ی وابسته به گذر مقدار حرکت بصورت عبارت زیرین خلاصه میشود:

$$\iint \frac{\gamma}{g} V_n \delta S V = \frac{\gamma}{g} S V_m \cdot V_m = \frac{\gamma}{g} Q V_m$$

ذیلاً دو مسئله ذکر میگردد که در مورد آنها انتگرال مرتبه‌ی سوم صفر نمی‌باشد. در این قبیل موردها یا جرم متغیر است و یا سرعت و یا هر دو. ذیلاً دو مثال از هیدرولیک صنعتی و حرکت راکت فضاپیما ذکر میگردد تا مورد استعمال تعمیم قضیه‌ی مقدار حرکت و فورمول بالا بخوبی روشن شود.

مثال ۱- راکتی که در (شکل ۵) نشان داده شده است بطور مستقیم الخط در فضائی حرکت مینماید که در آنجا فشار جواصطکاک هوا و نیروی جاذبه‌ی زمین همه صفر فرض میشوند. مجموع جرم راکت و ماده‌ی سوخت در لحظه‌ی ابتدائی برابر m_0 و مصرف سوخت \dot{m} واحد جرم در ثانیه است. در محل خروج گاز از راکت مقطع برابر S_1 اندازه‌ی فشار و جرم گاز بر ترتیب برابر P_1 و ρ_1 و بعلاوه سرعت خروج گاز نسبت به راکت V_1 میباشد.

شکل ۵

راکت نسبت به دستگاه اینرسی دارای حرکت متغیر (شتابدار) می‌باشد و بنابراین سرعت آن V_R نسبت به دستگاه اینرسی متغیر است. مطلوبست تعیین معادله‌ی حرکت راکت.

حل - از نقطه‌ی نظر تجزیه و تحلیل قضیه‌های مکانیک منطقی راه حل‌های مختلفی را میتوان برای

حل این مسئله پیشنهاد نمود. برحسب انتخاب «حجم مشخص» دو راه حل تشخیص داده میشود:

حالت اول: حجم مشخص متحرك - حجم مشخص بطوریکه در (شکل ه) نشان داده شده است به راکت وابسته بوده و مجموعه‌ی راکت و حجم مشخص بصورت یک دستگاه با همان سرعت V_R راکت نسبت به دستگاه ثابت تغییر مکان پیدا می‌کند.

حالت دوم: حجم مشخص ثابت - حجم مشخص وابسته به دستگاه اینرسی بوده و نسبت به آن ثابت فرض میشود. بطوریکه در مکانیک کلاسیک ذکر شده است در حالت اول در معادله‌ی دینامیک بایستی علاوه بر نیروهای مؤثر یک نیروی مجازی که در نتیجه‌ی حرکت شتابدار دستگاه نسبی (حجم مشخص) نسبت به دستگاه ثابت بوجود می‌آید منظور گردد. در حالت ثانی نظر باینکه حجم مشخص بطور ثابت در دستگاه اینرسی انتخاب میشود نیروی مجازی وجود نخواهد داشت ولی این کمیت در معادله‌ی تعمیم قضیه‌ی مقدار حرکت جلوه‌گر میشود. راه حل دوم در اینجا بتفصیل توضیح داده میشود. جهت مثبت از سمت چپ به راست انتخاب میشود.

در محاسبه‌ی نیروها فقط $\int f_s \delta S$ مخالف صفر است. زیرا تنها نیروی مؤثر $P_1 S_1$ می‌باشد و سایر نیروها مساوی با صفر هستند.

دو جمله‌ی مربوط به مشتق جزئی مقدار حرکت بطریق ذیل محاسبه میشوند:

محاسبه‌ی $\int_S \rho V_n \delta S V$ و یا گذر مقدار حرکت از سطحی که حجم مشخص را محدود می‌سازد:

سرعت گاز خروجی نسبت به حجم مشخص (یا دستگاه اینرسی) $(V_1 - V_R)$ می‌باشد. بده جرمی جریان از سطحی که حجم مشخص را محدود می‌کند بایستی با همین مقدار سرعت حساب شود و برابر است با $\rho_1 S_1 (V_1 - V_R)$. بنابراین گذر مقدار حرکت عبارت میشود از:

$$-\rho_1 S_1 (V_1 - V_R) \cdot (V_1 - V_R)$$

محاسبه‌ی $\frac{\partial}{\partial t} \int \int \int_{\text{حجم مشخص}} \rho \delta v V$ و یا مشتق جزئی برحسب زمان مقدار حرکت راکت و ماده‌ی سوخت

درون آن:

در موقع محاسبه‌ی این قسمت بایستی دقت بیشتری مبذول داشت زیرا m و V_R جرم و سرعت راکت هر دو متغیرند. مشتق جزئی مقدار حرکت $[mV_R]$ عبارتست از:

$$\frac{\partial}{\partial t} (mV_R) = m \frac{dV_R}{dt} + V_R \frac{dm}{dt}$$

ولی مطلب شایان توجه اینست که بعلت وجود جهش لوله‌ای در هر لحظه مایع درون حجم مشخص باندازه‌ی $\rho_1 S_1 V_R$ زیاد میشود و این مایع اضافه شده نسبت به دستگاه اینرسی سرعتی برابر $(V_1 - V_R)$ خواهد داشت

لذا ذره‌های درون حجم مشخص دارای مقدار حرکتی برابر با $(V_1 - V_R)\rho_1 S_1 V_R$ خواهند بود که بایستی آن را نیز منظور نمود. نتیجه‌ی محاسبه عبارتست از:

$$m \frac{dV_R}{dt} + V_R \frac{dm}{dt} - \rho_1 S_1 V_R (V_1 - V_R)$$

فورمول نهائی تعمیم قضیه‌ی مقدار حرکت بصورت زیرین خلاصه میشود:

$$P_1 S_1 = -\rho_1 S_1 (V_1 - V_R)(V_1 - V_R) + m \frac{dV_R}{dt} + V_R \frac{dm}{dt} - \rho_1 S_1 V_R (V_1 - V_R)$$

همانطور که گفته شد حرکت راکت فوق بمنزله‌ی حرکت یک نقطه‌ی مادی با جرم متغیر است. جرم راکت و ماده‌ی سوخت واحیاء کننده m_0 بوده و مصرف سوخت برابر β در واحد زمان است بنابراین قانون تغییر جرم در فضا عبارتست از:

$$(1) \quad m = m_0 - \beta t$$

اما در مورد تغییر جرم موجود در حجم مشخص بایستی رابطه‌ی پیوستگی را نیز در نظر گرفت. طرز تفکر در این مورد بقرار ذیل است:

تقلیل جرم موجود در داخل حجم مشخص برابر است با بده جرمی که از سطح محدود کننده‌ی حجم مشخص خارج میشود یعنی:

$$\int \int \rho V ds = \frac{\partial}{\partial t} \int \int \int dm$$

سطح محدود کننده‌ی حجم مشخص حجم مشخص

و از آنجا نتیجه میشود که:

$$(2) \quad \frac{\partial m}{\partial t} = -\rho_1 S_1 V_1$$

اگر دو مقدار m و $\frac{\partial m}{\partial t}$ طبق رابطه‌های (1) و (2) در فورمول نهائی تعمیم قضیه‌ی مقدار حرکت قرار داده شوند چنین نتیجه میشود:

$$P_1 S_1 = -\rho_1 S_1 (V_1 - V_R) + (m_0 - \beta t) \frac{dV_R}{dt} - \rho_1 S_1 V_1 V_R - \rho_1 S_1 V_R (V_1 - V_R)$$

و بعد از ساده کردن نتیجه بقرار زیر خواهد شد:

$$P_1 S_1 = -\rho_1 S_1 V_1^2 + (m_0 - \beta t) \frac{dV_R}{dt}$$

و از اینرو یک معادله‌ی دیفرانسیل درجه‌ی اول بر حسب V_R حاصل میشود:

$$dV_R = \frac{dt}{m_0 - \beta t} (P_1 S_1 + \rho_1 S_1 V_1^2)$$

از انتگرال معادله‌ی دیفرانسیل فوق معادله‌ی حرکت راکت عبارت میشود از:

$$V_R = \frac{-(P_1 S_1 + \rho_1 S_1 V_1^2)}{\beta} \ln(m_0 - \beta t) + C^{te}$$

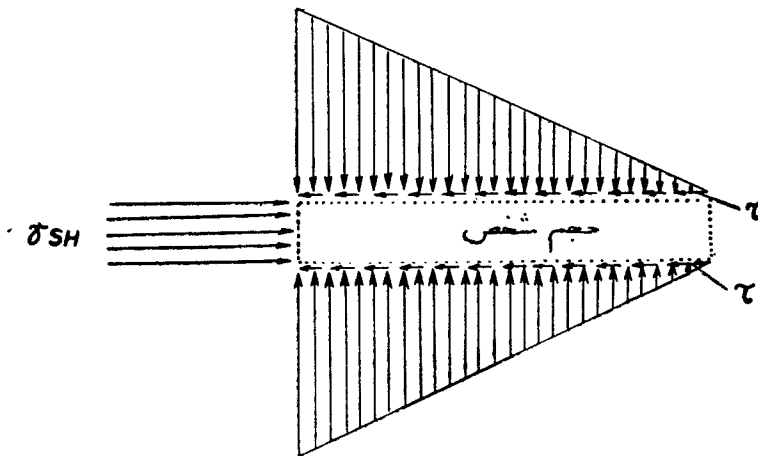
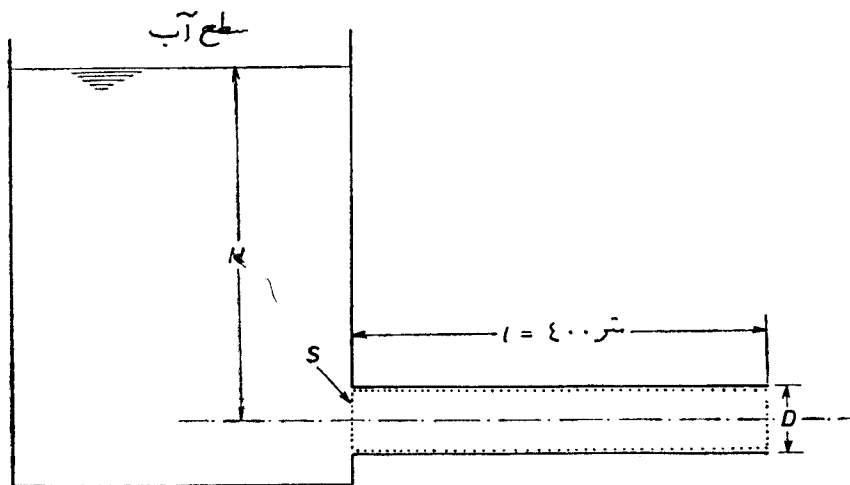
وقتی $t=0$ باشد $V_R=0$ و از آنجا نتیجه میشود که:

$$C^{te} = \frac{P_1 S_1 + \rho_1 S_1 V_1^2}{\beta} \ln m_0$$

و نتیجه‌ی نهایی عبارتست از:

$$V_R = \frac{P_1 S_1 + \rho_1 S_1 V_1^2}{\beta} \ln\left(\frac{m_0}{m_0 - \beta t}\right)$$

مثال ۲- یک جریان غیردائم از یک مخزن بعنوان مثال دوم از هیدرولیک صنعتی انتخاب میشود.

شکل ۶

یک لوله‌ی افقی مدور متحدالمقطع بطول متر $l=400$ بطوریکه در (شکل ۶) نشان داده شده است

به یک مخزن متصل گردیده است. در حالتی که سطح مایع در داخل مخزن با اندازه γ متر بالاتر از محور لوله بطور ثابت نگاه داشته شود مایع در داخل لوله دارای جریان دائمی با سرعت ثابت می باشد.

سؤال مسئله از این قرار است: سطح مایع در داخل مخزن بایستی تا چه ارتفاعی برسد تا جریان مایع

در داخل لوله دارای شتابی برابر 10 سانتیمتر در ثانیه باشد.

حل - H ارتفاع مجهول سطح آب از محور لوله است. حجم مایع داخل لوله بطوریکه در (شکل ۶)

نشان داده شده بعنوان «حجم مشخص» انتخاب میشود. رابطه‌ی حاملی تعمیم قضیه‌ی مقدار حرکت را با در نظر گرفتن علامت مثبت از چپ بر است میتوان بطریق زیرین بیان نمود:

محاسبه‌ی نیروها: نیروی وزن قائم بوده و در امتداد محور سولفه ندارد بنابراین $\int \int \int \rho f_i dv$ صفر میباشد.

نیروی محرکه‌ی F فشار مایع داخل مخزن با ارتفاع H است. این نیرو برابر است با $F = \gamma SH$.

نیروی مقاوم R در نتیجه‌ی اصطکاک مایع با جدار لوله است: اگر طول لوله l و قطر آن D و تلاش برشی

وابسته به اصطکاک جدار لوله τ باشد در این صورت $R = \tau \pi D l$ است بنابراین $\int \int \int f_s \delta S$ عبارتست از $F - R$

محاسبه‌ی مشتق مقدار حرکت: جمله‌ی وابسته به گذر مقدار حرکت از سطح محدود کننده‌ی حجم

مشخص یعنی $\int \int \int \rho V_n \delta S V$ صفر است. علت اینست که لوله متحدالمقطع بوده و سرعت ثابت است. جمله‌ی

وابسته به مشتق جزئی مقدار حرکت ذره‌های موجود درون حجم مشخص صفر نبوده و عبارتست از:

$$\frac{\partial}{\partial t} \int \int \int V dm = \frac{\gamma}{g} S l \frac{dV}{dt}$$

بنابراین استعمال تعمیم قضیه‌ی مقدار حرکت در مورد این مسئله به نتیجه‌ی زیرین منتهی میشود:

$$\frac{\gamma}{g} S l \frac{dV}{dt} = F - R$$

اما محاسبه‌ی R فوق العاده ساده است زیرا برای جریان دائم ارتفاع سطح آب از محور لوله برابر γ متر است

بنابراین $R = \tau \pi D l = \gamma S$ و از آنجا نتیجه میشود که:

$$\gamma SH - \gamma S = \frac{\gamma}{g} S l \frac{dV}{dt}$$

$$H - \gamma = \frac{l}{g} \frac{dV}{dt} = \frac{400}{10} \times 0.10 = 6 \text{ متر}$$

بنابراین هرگاه ارتفاع سطح آب در داخل مخزن با اندازه‌ی دو برابر ارتفاع اولیه‌ی آن بالاتر از محور لوله برسد

جریان با شتابی برابر 10 سانتیمتر در ثانیه صورت میگیرد.